

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน *Assessment for Improving Students' Learning*

สมพงษ์ ปั่นหุ่น*
panhoon@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชัน การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีหลายแนวคิด เช่น การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) การประเมินการเรียนรู้ (assessment of learning) การประเมินเป็นการเรียนรู้ (assessment as learning) การประเมินระหว่างเรียน (formative assessment) การประเมินระหว่างทาง (interim assessment) และ การประเมินสรุปผล (summative assessment) เป็นต้น แนวคิดการประเมินทั้งหมดล้วนมุ่งค้นหาสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำสำคัญ : การประเมิน การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้

Abstract

Assessment remains important for teachers to effectively improve their teaching. The sound assessment has been fostering students to gain their learning and achievement. There are various kinds of assessment for improving educational outcomes; assessment for learning, assessment as learning, assessment of learning, formative and summative assessment, and interim assessment. All assessment approaches provide useful information for improving students' learning and achievement. This article focuses on concepts and practices of assessment in teaching and learning areas.

Keywords : assessment, assessment for learning, learning

*อาจารย์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทนำ

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
ครอบคลุมการประเมินระหว่างเรียน (formative
assessment) การประเมินระหว่างทาง (interim
assessment) และการประเมินสรุปผล (summative
assessment) การประเมินทั้งสามส่วนช่วย
ตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ทั้ง
ในระหว่างเรียน หลังจาการเรียนจบหน่วยการเรียนรู้
และหลังจากเรียนจบรายวิชา นอกจากนี้ ยังครอบคลุม
ไปถึงแนวคิดการประเมินที่แบ่งตามเกณฑ์อื่นและม
ความสัมพันธ์กับสามแนวคิดแรก คือ การประเมินเพื่อ
การเรียนรู้ (assessment for learning) การประเมิน
การเรียนรู้ (assessment of learning) และการประเมิน
เป็นการเรียนรู้ (assessment as learning) และการ
ประเมินตามสภาพจริง (uthentic assessment) โดย
จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินดังกล่าวมุ่งเน้นเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จใน
การเรียนรู้ และตัดสินคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการ
เรียนรู้ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนจะ
ประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนหรือนักประเมิน
จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น
การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเริ่มต้น
ตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การวางแผนการเรียนรู้และ
การประเมินการเรียนรู้ การเลือกหรือพัฒนาเครื่องมือ
ประเมิน การตัดสินผลการประเมิน และการนำผลการ
ประเมินไปใช้

SIDRU (2001, 2010) เสนอหลักการ
ประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 6 ประการ
คือ 1) การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่สะท้อน
จุดประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ ตลอดจน
บูรณาการกับการสอน 2) การประเมินเพื่อพัฒนาการเรี
นรู้มีความต่อเนื่องและเป็นประโยชน์ 3) ความคาดหวังจาก
การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต้องกำหนดให้ชัดเจน

ตั้งแต่เริ่มทำการประเมิน พ่อแม่ ผู้เรียนต้องมีส่วนรับรู้
จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) การประเมินเพื่อพัฒนาการ
เรียนรู้ต้องมีความยุติธรรมและเท่าเทียมกัน 5) การ
ประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต้องเป็นการสร้างสรรค์
ให้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการ
เรียนรู้และจุดเน้นที่ต้องพัฒนา และ 6) การประเมินเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ต้องครอบคลุมและสมดุล Black and
William (1998a, 1998); Gusk (2003) พบว่าการ
ประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทจะช่วย
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเรียนรู้ให้สูง
ขึ้นได้ โดยเฉพาะการประเมินในชั้นเรียนที่มีการให้
ข้อมูลป้อนกลับจากผลการประเมินเพื่อประโยชน์ต่อ
ผู้เรียนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น
(Hattie & Temperly, 2007) ส่วนการประเมินที่เป็น
มาตรฐานกับคนกลุ่มใหญ่ (large scale assessment)
มีข้อจำกัดหลายประการ ยังไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิด
การเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น (Barton, 2002; Kifer,
2001; มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย,
2556) บทความนี้ จึงให้ความสำคัญกับแนวคิดการ
ประเมินหลัก ๆ ที่ใช้ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
ผู้เรียน ซึ่งมีแนวคิดและวิธีการที่หลากหลายดังที่กล่าว
มาแล้วข้างต้น โดยมุ่งนำเสนอหลักการและแนวคิดการ
ประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และการปฏิบัติ
ของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำไป
ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ใน
ระดับที่สูงขึ้นต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การประเมิน (assessment) หมายถึง
กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบ
การจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้เพื่อให้ได้สารสนเทศ
สำคัญสำหรับใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับการเรียน
การสอน กิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ให้บรรลุผล

ตามจุดมุ่งหมาย (Black & William, 1998; William, 2006) ซึ่งความหมายดังกล่าวครอบคลุมการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน 3 ลักษณะ คือ การประเมินการเรียนรู้ (assessment of learning) ที่รู้จักกันในชื่อของการประเมินสรุปผล (summative assessment) การประเมินเป็นการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) หรือการประเมินระหว่างเรียน (formative assessment) การประเมินเพื่อการเรียนรู้และการประเมินระหว่างเรียนไม่ใช่เรื่องเดียวกันแต่บางครั้งสามารถใช้แทนกันได้ (Black & William, 1998; Stiggins et al., 2004)

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นกระบวนการค้นหาและตีความหมายหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยผู้เรียนและครูเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเป้าหมายการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุ และวิธีการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Assessment Reform Group, 2002; The Qualifications and Curriculum Authority, 2009; Stiggins, 2005) ซึ่งเป้าหมายที่

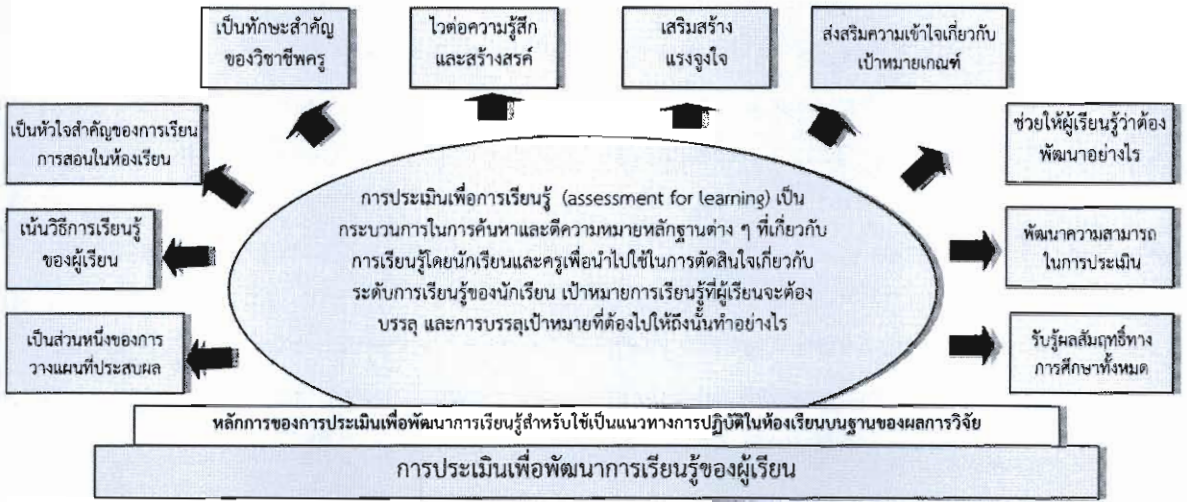
ต้องบรรลุ หมายถึง มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรในระดับต่าง ๆ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้และการสอน นอกจากนี้ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยังมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้สอนในการปรับเปลี่ยนการสอนของตนเอง ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การประเมินตามแนวคิดนี้ ครูเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียนรายบุคคลเพื่อกระตุ้นและช่วยเหลือให้เขาบรรลุผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานของหลักสูตร ดังนั้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นหัวใจสำคัญที่สะท้อนข้อมูลให้กับผู้เรียนเมื่อเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา แล้วกำหนดทิศทางให้กับครูและผู้เรียนว่าจะต้องทำอะไร หรือเรียนรู้อย่างไรหลังจากที่รู้ผลการประเมินของตนเอง

Assessment Reform Group (ARG) (2002, 2006) ได้ระบุลักษณะของการประเมินเพื่อการเรียนรู้ 7 ประการที่เชื่อมโยงไปยังการพัฒนาโรงเรียน มีรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะของการประเมินเพื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงสู่การพัฒนาเพื่อโรงเรียน

ลักษณะของการประเมินเพื่อการเรียนรู้	ลักษณะสำคัญของการพัฒนาโรงเรียน
1. การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญของ การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้	กำหนดเงื่อนไขเพื่อการเรียนรู้ จัดโอกาสเพื่อการเรียนรู้และใช้วิธีการประเมินแบบวันต่อวัน
2. ครูแลกเปลี่ยนเป้าหมายการเรียนรู้กับผู้เรียน	ใช้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเป้าหมายความสำเร็จ จัดโอกาสเพื่อการเรียนรู้ และให้ข้อมูลป้อนกลับการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
3. กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยผู้เรียนเกิดการรู้และตระหนักถึงจุดมุ่งหมายที่จะต้องบรรลุผล	ใช้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเป้าหมายความสำเร็จ และใช้การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินสรุปผล
4. การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มุ่งให้ผู้เรียนประเมินตนเองและเพื่อนประเมินเพื่อน	ให้ข้อมูลป้อนกลับการเรียนรู้แก่ผู้เรียนใช้การประเมินแบบวันต่อวัน และใช้การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้
5. ให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อกำหนดทิศทางการเรียนรู้ (ผู้เรียนต้องเรียนรู้อะไร และอย่างไร)	ให้ข้อมูลป้อนกลับการเรียนรู้แก่ผู้เรียนและหาวิธีใช้ ICT สนับสนุนการเรียนรู้
6. ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้	กำหนดเงื่อนไขเพื่อการเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
7. ครูและนักเรียนมีการตรวจสอบทบทวนและการสะท้อนผลการประเมินการร่วมกัน	ให้ข้อมูลป้อนกลับการเรียนรู้แก่ผู้เรียน นำผู้ปกครองมาเกี่ยวข้องใช้การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินสรุปผลและใช้ ICT สนับสนุนการเกิดการเรียนรู้

นอกจากนี้ ARG (2002) ได้กำหนดหลักการของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไว้ 10 ประการ ดังนี้

ภาพที่ 1 หลักการของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
ที่มา: ปรับมาจาก Assessment Reform Group (2002 p. 2)

การประเมินอีกแนวคิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) การประเมินนี้มุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน บริบทของการประเมินจึงมุ่งเน้นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิต (real-world task) ลักษณะของการประเมินการเรียนรู้จึงต้องประเมินจากผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงของผู้เรียน (Herrington, et al., 2014, 2007; Reeves & Herrington, 2010; Nicaise, Gibney & Crane, 2000) ในบางครั้งการประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของผู้เรียนไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนและอาจเกิดอันตรายได้ ถ้าหากสถานการณ์ที่เป็จริงนั้นมีความเสี่ยงสูง การประเมินตามสภาพจริงอาจมีการกำหนดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับชีวิตจริงและให้ผู้เรียนแสดงผลการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้น การประเมินตามสภาพจริงอาจประเมินจากภาระงานและผลงานที่เกิดจากการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนสภาพจริง (simulated as real-world task) (Wiggins, 1990;

Simonson et al., 2000) การประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ต้องมีลักษณะเน้นกระบวนการและผลของการกระทำ เน้นความสามารถจริงในการดำเนินชีวิต สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา การจำลองสภาพชีวิตจริงในชุมชน เน้นความพึงพอใจของตนเองของผู้เรียน เพื่อให้การประเมินสะท้อนความสามารถจริงของผู้เรียน ข้อมูลที่นำมาประเมินควรได้มาจากผลงาน แบบฝึกหัด โครงงาน การสอบในลักษณะต่าง ๆ การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกของผู้เรียน ผู้สอนและผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย การประเมินผลการปฏิบัติงาน (performance assessment) และการประเมินแฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)

การประเมินระหว่างเรียน (formative assessment)

คำว่า “formative” ปรากฏในพจนานุกรมภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 ในรูปของคำคุณศัพท์และได้ปรับใช้ในความหมายที่เป็นคำนามว่าหมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนหรือ

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นด้วยการพัฒนา คำนี้ใช้ควบคู่กับคำว่า “summative” แบบแยกไม่ออกจนกระทั่ง Scriven (1967) ได้จำแนกความหมายของคำทั้งสองในศาสตร์การประเมินทางการศึกษาออกเป็น “formative evaluation” ที่หมายถึง การประเมินคุณค่าของโครงการหรืองานทางการศึกษาในระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ เพื่อที่จะได้นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับเปลี่ยนปรับปรุงและพัฒนางานหรือโครงการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และ “summative evaluation” คือเป็นการประเมินคุณค่าของโครงการหรืองานหลังจากดำเนินการเสร็จสิ้น การดำเนินงานและสารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการว่าจะดำเนินการต่อหรือยุติโครงการ ซึ่งความแตกต่างของคำทั้งสองตามนิยามของ Scriven ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางมาจนถึงทุกวันนี้ (Popham, 2006) ในส่วนนี้ผู้เขียนขอเสนอความเหมือนและความของคำว่า assessment และ evaluation คำว่า assessment นิยมใช้กันในความหมายของการรวบรวมหลักฐานที่หลากหลายเพื่อใช้เป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้บรรลุผล เน้นกระบวนการที่ต่อเนื่อง เน้นการปรับเปลี่ยนมากกว่าการตัดสินใจ ส่วน evaluation เน้นการตัดสินใจผลและทำเมื่อโครงการหรือกิจกรรมสิ้นสุดลง (Secolsky & Denison, 2011; Popham, 2014) โดยทั้งสองแนวคิดมีจุดร่วมกันคือ ใช้การวัด (measurement) เป็นฐาน ต้องใช้เกณฑ์ตัดสินคุณภาพและใช้หลักฐานเป็นตัวขับเคลื่อน (evidence driven) (Sasaki, 2015) จากจุดต่างและจุดร่วมของ assessment กับ evaluation จึงทำให้ formative assessment และ summative assessment มีความเหมือนและความต่างตามคำทั้งสองไปด้วย อย่างไรก็ตามในบางบริบทคำทั้งสองกลุ่มก็สามารถใช้แทนกันได้ (Barber, 2015; Intel® Teach Program, 2011)

การประเมินระหว่างเรียน (formative assessment) เป็นการประเมินเพื่อใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินประเภทนี้ใช้ระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการประเมินยังใช้ตรวจสอบครูผู้สอนเองว่า เป็นอย่างไร แผนการเรียนรู้รายครั้งที่ใช้มีคุณภาพดีหรือไม่ ควรปรับปรุงอะไร กระบวนการจัดการเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร มีจุดใดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป ผลการประเมินรูปแบบนี้ยังใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาด้วย กล่าวคือ หากพบว่าเนื้อหาสาระใดที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยที่ผู้สอนได้พยายามปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่กับนักเรียนหลายกลุ่มแล้วยังได้ผลเป็นอย่างดี แสดงว่าผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนั้นสูงเกินไปหรือไม่เหมาะกับผู้เรียนในชั้นเรียนระดับนี้ หรือเนื้อหาอาจจะยากหรือซับซ้อนเกินไปที่จะบรรลุในหลักสูตรระดับนี้ ควรบรรจุในชั้นเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นหัวใจสำคัญของการประเมินระหว่างเรียนจึงเป็นการใช้สารสนเทศจากการประเมินเป็นข้อมูลป้อนกลับครูและนักเรียนตลอดการจัดการเรียนรู้

Popham (2006) เสนอลักษณะสำคัญของการประเมินระหว่างเรียนไว้ 6 ประการ คือ 1) สร้างวัฒนธรรมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและการใช้เครื่องมือประเมินในชั้นเรียน 2) สร้างเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและติดตามความก้าวหน้าผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามเป้าหมาย 3) ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียน 4) ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 5) ให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้สนองตอบต่อความต้องการ

ของผู้เรียน และ 6) ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินระหว่างเรียน

Black and William (1998b) เสนอว่าการประเมินระหว่างเรียนครอบคลุมกิจกรรมของครูและนักเรียนทุกกิจกรรมที่ได้สารสนเทศสำหรับการวินิจฉัยเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูและการเรียนรู้ของนักเรียนภายใต้การนิยามนี้ การประเมินระหว่างเรียนจึงรวมเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่ดำเนินการในห้องเรียน ได้แก่ การสังเกตการสอน การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับผู้นักศึกษา การวิเคราะห์ผลงานของผู้เรียนและผลการทดสอบต่าง ๆ การประเมินใด ๆ จะถือว่าเป็นการประเมินระหว่างเรียนก็ต่อเมื่อมีการนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปใช้ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนของครูให้ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ Black and William (1998a) ได้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 250 เรื่อง เกี่ยวกับการประเมินระหว่างเรียน ผลการสังเคราะห์พบว่า การประเมินระหว่างเรียนสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ และมีขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.70 นอกจากนี้ ยังพบว่า สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ช้าได้เช่นเดียวกับเด็กปกติทั่ว ๆ ไป

การให้ข้อมูลป้อนกลับจากผลการประเมินช่วยให้ผู้เรียนตระหนักเกี่ยวกับช่องว่างระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะที่ตนเองมีอยู่หรือได้รับการเรียนกับเป้าหมายที่คาดหวัง และแนะแนวทางผู้เรียนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้ (Ramaprasad, 1983; Sadler, 1989) ประโยชน์ที่สำคัญของการให้ข้อมูลป้อนกลับคือ การให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาจุดที่นักเรียนผิดพลาด และกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด ตั้งใจ

และมุ่งมั่นในการทำงานมากกว่าให้ได้คำตอบถูกเพียงอย่างเดียว (Bangert-Drowns, Kulick, & Morgan, 1991; Elawar & Corno, 1985) การให้ข้อมูลป้อนกลับในลักษณะนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะช่วยเน้นย้ำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้สูงขึ้น ดังนั้น การประเมินระหว่างเรียนจึงเป็นการประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ถึงขั้นสูงสุด และช่วยลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ให้ทอดทิ้ง หดกำลังใจหรือไม่เต็มใจในการเรียนในระยะต่อไป

การประเมินระหว่างเรียนมุ่งเน้นการเพิ่มความเข้าใจสิ่งทีนักเรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนด้วยการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู เทคนิควิธีที่ใช้ในการประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ การสังเกตการสอนของครู และการอภิปรายเกี่ยวกับการสอนของครู ซึ่งต้องทำควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายและคะแนนจากการทดสอบ (Ramaprasad, 1983; Sadler, 1989; Bangert-Drowns, Kulick & Morgan, 1991; Elawar & Corno, 1985)

Black and William (1998b) ส่งเสริมให้ครูใช้การตั้งคำถามและการอภิปรายร่วมกันในห้องเรียนเพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น การใช้คำถามของครูจะต้องมั่นใจว่าเป็นคำถามให้นักเรียนได้ฝึกคิด คำถามที่ช่วยให้สะท้อนความรู้ความสามารถของผู้เรียนจริง คำถามต้องเน้นถามในสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง และต้องทิ้งช่วงเวลาให้เพียงพอในการตอบ การนำนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. เชิญชวนผู้เรียนให้อภิปรายการคิดของตนเองในประเด็นต่าง ๆ เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จากนั้นให้ตัวแทนในแต่ละคู่หรือกลุ่มย่อหน้าเสนอผลการทำงานของกลุ่มตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเรียนคน

อื่น ๆ ทั้งห้องเรียน ซึ่งเทคนิคนี้เรียกว่า เพื่อนคู่คิด (think-pair-share)

2. ผู้เรียนเล่นอัตราคำตอบที่อาจเป็นไปได้อย่างหลากหลายในการตอบคำถาม จากนั้นให้เพื่อนนักเรียนในห้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบที่หลากหลายนั้น ๆ เพื่อหาข้อสรุป

3. ให้นักเรียนทุกคนเขียนคำตอบลงในกระดาษ จากนั้นเลือกนักเรียนบางคนให้อ่านคำตอบที่ตนเองเขียนให้เพื่อนทั้งชั้นได้ยิน

ครูควรประเมินผู้เรียนตามแนวทางดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์หรือข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่เรียนก่อนและหลังเรียน

2. ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญหรือความคิดหลักที่นักเรียนได้จากการฟังครูบรรยาย การอภิปรายหรือการอ่านตามที่ได้รับมอบหมาย

3. ให้นักเรียนตอบคำถามหรือแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน หลังจากจบกระบวนการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับเฉลยคำตอบ

4. สัมภาษณ์หรือซักถามนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหาหรือตอบคำถามหลังจบบทเรียน

5. มอบหมายงานให้นักเรียนเขียนตอบในห้องเรียน อาจใช้คำถามสั้น ๆ เช่น เพราะเหตุใดบุคคลหรือเหตุการณ์จึงใช้เป็นตัวแทนอธิบายยุคต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เป็นต้น

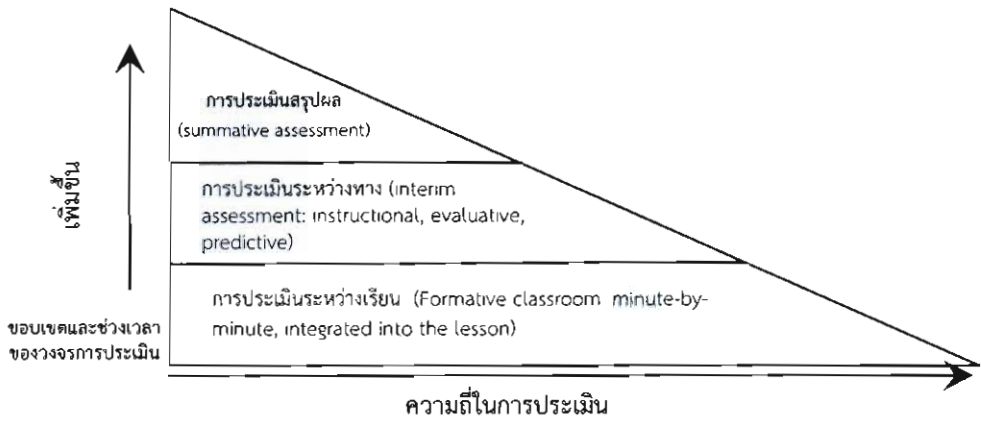
เป้าหมายสำคัญของการประเมินระหว่างเรียนมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ครูทำการประเมินที่หลากหลายและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ครูยังนำผลการประเมินไปใช้ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนของตนเองให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังจากครูทำการประเมินระหว่างเรียนแล้ว ครูควรมีการทำประเมินระหว่างทางเพื่อตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียนว่ามีความรู้เพียงพอที่จะทำการประเมิน

เพื่อสรุปผลหรือยัง ผลการประเมินระหว่างจะช่วยทำให้ครูตัดสินใจจัดกิจกรรมซ่อมหรือเสริมผู้เรียนต่อไป

การประเมินระหว่างทาง (interim assessment)

การประเมินระหว่างทางมีคำภาษาอังกฤษที่ใช้เลือกหลายคำ เช่น interim assessment หรือ benchmark assessment หรือ periodic test หรือ diagnostic assessment การประเมินนี้เป็นการประเมินระหว่างการประเมินระหว่างเรียนและการประเมินสรุปผล การประเมินนี้มีลักษณะ 2 ประการ คือ 1) ประเมินความรู้และทักษะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ชัดเจน และ 2) ออกแบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน และระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการประเมินระหว่างทางในระดับโรงเรียน เป็นการค้นหาสารสนเทศสำหรับครูที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการประเมิน ผลของการประเมินระหว่างทางจะนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ยรวมและตีความหมายในภาพรวม การรายงานผลกว้างกว่าการประเมินในห้องเรียนและการประเมินระหว่างเรียน การบริหารการประเมินตามแนวคิดนี้ จะดำเนินการและกำหนดช่วงเวลาโดยหน่วยงานทั้งในระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่การศึกษา

การประเมินระหว่างทาง (interim assessment) มีการนำไปใช้ในการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนของครูน้อยกว่าการประเมินระหว่างเรียน จุดมุ่งหมายของการนำไปใช้มี 3 ประการ คือ 1) ทำนายความสามารถของนักเรียนว่าจะประสบความสำเร็จในการประเมินสรุปผลระดับต่าง ๆ หรือไม่ เช่น การประเมินระดับเขตพื้นที่หรือประเมินระดับชาติ เป็นต้น 2) ประเมินโปรแกรมหรือโครงการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ และ 3) วินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน การประเมินนี้มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินระหว่างเรียนและการประเมินสรุปผล ดังแผนภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ระดับชั้นของการประเมิน (Tiers of assessment)

ที่มา: Perie, Marion, and Gong (2007 p. 2)

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่มีความสมบูรณ์และสามารถนำสารสนเทศไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ได้สมบูรณ์เพียงวิธีการเดียวนั้น ทำได้ยากมากหรือไม่อาจทำได้เลย ทั้งนี้เพราะว่าการประเมินทางการศึกษานั้นตัวแปรที่สนใจมีลักษณะความเป็นนามธรรมสูง การวัดหรือประเมินจะต้องกำหนดนิยามปฏิบัติการให้ชัดเจนและสามารถวัดได้จริง การดำเนินการในลักษณะดังกล่าวมีข้อจำกัดต่าง ๆ มากมาย และมีแหล่งที่ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนค่อนข้างมาก ผลการวัดหรือการประเมินจึงขาดความถูกต้อง การลดข้อจำกัดเหล่านี้ นักประเมินควรใช้วิธีการประเมินและเครื่องมือวัดที่หลากหลาย ผลการประเมินที่ได้จะมีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สำหรับการประเมินระหว่างทาง ควรพิจารณาตามหลักการดังกล่าวข้างต้น ทางเลือกสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินนี้มี 2 แนวทาง คือ การซื้อเครื่องมือประเมินที่มีผู้พัฒนาขึ้นมาแล้วและให้บริการในเชิงพาณิชย์ และแนวทางที่สองคือ สร้างเครื่องมือประเมินหรือข้อสอบขึ้นมาเอง ข้อควรพิจารณาตามแนวทางดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1) เครื่องมือที่ใช้มีหลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบเพียงแบบเดียว

2) กำหนดภาพความรู้ความเข้าใจ และความคลาดเคลื่อนด้านมโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการวัด ในรูปแบบของข้อมูลเชิงคุณภาพพร้อมกับคะแนนสอบไว้ล่วงหน้า

3) ข้อสอบที่นักเรียนทำไม่ถูกหรือไม่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ครูจะต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจอย่างถูกต้องซ้ำอีกครั้ง

4) ผลการประเมินต้องสะท้อนมาตรฐานที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างครบถ้วน

5) เครื่องมือต้องมีคุณภาพสูง สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้

6) ข้อคำถามหรือข้อสอบต้องสอดคล้องกับหลักสูตร

7) การรายงานผลที่ชัดเจนจะช่วยให้การนำผลไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้มีคุณภาพ

8) มีการตรวจสอบความถูกต้องของการนำผลการประเมินไปใช้

9) กำหนดการบริหารการสอบหรือการประเมินให้ชัดเจน

10) ฝึกอบรมครูด้านการประเมิน การแปลความหมายคะแนนและการนำผลการประเมินไปใช้

การประเมินสรุปผล (summative assessment)

การประเมินสรุปผล (summative assessment) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการเรียนรู้หลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว อาจเป็นการประเมินหลังจบหน่วยการเรียนรู้หน่วยใดหน่วยหนึ่ง หรือหลายหน่วย รวมทั้งการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี ผลจากการประเมินประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการจัดการเรียนรู้หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด นอกจากนี้ การประเมินสรุปผลมีการเรียกชื่อหลากหลาย เช่น การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ การประเมินสรุปรวม การประเมินผลรวม เป็นต้น

การประเมินสรุปผล เป็นการประเมินที่มุ่งปรับปรุงแก้ไขในภาพรวมและมีขอบเขตของการประเมินครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น วิเคราะห์หลักสูตรทั้งระบบ และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ทุกวิชาในหลักสูตรในภาพรวม บางครั้งจึงเรียกการประเมินนี้ว่าการประเมินเชิงมหภาค (macro assessment) ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับการประเมินระหว่างเรียนที่เน้นการประเมินแบบจุลภาค (micro assessment) การประเมินสองประเภทนี้ควรทำควบคู่กันไป เช่น ในระหว่างการจัดการเรียนรู้แต่ละวัน ผู้สอนทำการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจัดเป็นการประเมินผลเชิงจุลภาค เมื่อจบการเรียนการสอนในแต่ละวัน ผู้สอนนำเอาผลงานของผู้เรียนมาตรวจและทบทวนว่ามีเหตุการณ์อะไรสำคัญที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอนของวันนั้น และควรมีการปรับปรุงแก้ไข การกระทำของผู้สอนในตอนนี้อาจเรียกว่าการประเมินเชิงมหภาค จะเห็นได้ว่าช่วงเวลาของการประเมินสองประเภทนี้ใกล้ชิดกันมากจนบางครั้งทำให้เกิดการสับสน ประเด็นสำคัญที่ยึดเป็นหลักในการจำแนกความแตกต่างระหว่างการประเมินสองประเภทนี้คือ การประเมินเชิงจุลภาคมุ่งปรับปรุงเพื่อผลในปัจจุบันเป็นส่วนการประเมินเชิงมหภาคเน้นมุ่งเพื่อประโยชน์ในอนาคต

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องประเมินทั้งระหว่างเรียน ระหว่างทาง และสรุปผล ผลการประเมินการเรียนรู้ทั้งสามลักษณะจะนำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และครูผู้สอนเกิดการปรับเปลี่ยนและพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยทำให้การพัฒนาการเรียนรู้และความเป็นคนดีของนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาต่อไป

การนำผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนไปใช้

การนำผลการประเมินการเรียนรู้ไปพัฒนาผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และตัดสินคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน (learning outcomes) ซึ่งนับเป็นคุณค่าสำคัญของการจัดการศึกษา ลารสนเทศที่ได้จากการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ การบริหารจัดการ การส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์มีหลายรูปแบบ ศิริชัย กาญจนวาสิ (2547) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้ใน 4 ประเด็น 1) การใช้ผลการประเมินเพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในงานหรือสิ่งที่ทำการประเมินมากขึ้น เช่น ผู้บริหารได้ประโยชน์จากการประเมินทำให้ข้อมูลการจัดการเรียนรู้ของครู การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน รู้สภาพปัญหาดีขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปตัดสินใจเชิงนโยบาย การนำผลการประเมินการเรียนรู้ไปใช้ในประเด็นนี้ จัดเป็นการสร้างความคิดใหม่ให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจ และเมื่อมีการสั่งสมความรู้มากขึ้นก็จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลง

นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ต่อไป 2) การใช้ผลการประเมินการเรียนรู้เชิง ยืนยัน (legitimate use) การใช้ผลประเมินในลักษณะนี้ ผู้มีอำนาจตัดสินใจใช้เป็นข้อมูลเพื่อสนับสนุนหรือยืนยัน ผลการตัดสินใจที่กำหนดไว้ก่อนลงมือปฏิบัติ ช่วยทำให้ แนวทางหรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ของ ผู้เรียนมีน้ำหนักและความชอบธรรมมากยิ่งขึ้น 3) การ ใช้ในเชิงสัญลักษณ์ (symbolic use) เป็นการนำผลการ ประเมินการเรียนรู้ไปใช้ควบคุมการประเมินการเรียนรู้ ว่าได้ทำตามแนวทาง ระเบียบ ขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อ ให้งานประเมินนั้นมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้นและ 4) การใช้ในเชิงปฏิบัติ (instrumental use) เป็นการนำ ผลการประเมินการเรียนรู้ไปใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนา แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น แผนงานวิชาการ หลักสูตร การออกแบบการจัดการ เรียนรู้ โครงการพัฒนาผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีทำงานระดับ บุคคลและองค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การ จัดการเรียนรู้ของครู วิธีดำเนินงาน ระเบียบข้อบังคับของ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โครงสร้าง การบริหารงานวิชาการและกิจการนักเรียน ตลอดจน วัฒนธรรมขององค์กร

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) ยังเสนอต่อไป ว่าลักษณะของการประเมิน (characteristic of the evaluation) และลักษณะบริบทองค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้อง (characteristic of organizational context) ส่งผล ต่อการนำผลการประเมินไปใช้หรือไม่ใช่ ดังนั้นผลการ ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงมุ่งเน้นนำผลไปใช้เพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และการกำกับและติดตาม การจัดการศึกษาของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตลอดจน การเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและนโยบายทั้งในระดับองค์กร และระดับบุคคล การกำกับติดตามและตรวจสอบ การนำผลการประเมินไปใช้เพื่อให้เกิดผลดังกล่าวจำเป็น ต้องอาศัยความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียอย่างจริงจัง

Baker et al. (2012) ได้เสนอการนำผลการ ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาระดับ องค์กรไว้ 9 ประการคือ กำหนดลำดับความสำคัญของ กิจกรรมและแผนกลยุทธ์ในองค์กร การตัดสินใจระดับ องค์กร การใช้เพื่อประกันคุณภาพ กำหนดกรอบการ ประเมินการเรียนรู้ระดับโรงเรียน ปรับปรุงผลงานของ องค์กร ปรับปรุงคุณภาพของผู้เรียน สร้างวัฒนธรรมการ จัดการเรียนรู้ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสมาชิก และ ใช้เพื่อสะท้อนการดำเนินงานและการประเมินขององค์กร การนำผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ไปใช้ มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน ครูและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องให้มีความตระหนักรับผิดชอบต่อการจัดการ เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่จะเติบโตไปเป็น ทรัพยากรที่มีค่าของประเทศชาติต่อไปในอนาคต ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นรูป ธรรม จึงจะสามารถทำการประเมินและพัฒนาผู้เรียนได้ ผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ตัวอย่างการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียน

การนำผลการประเมินการเรียนรู้ไป ใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนนั้น สามารถทำได้ หลายทาง ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินการ คือ ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ตลอดจนนักวิชาการศึกษาในระดับต่าง ๆ การดำเนินการจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียง ใดขึ้นอยู่กับว่าครูกมีความรู้ความเข้าใจในการนำผลการ ประเมินไปใช้เพียงใด และครูกมีแนวทางหรือตัวอย่างที่ช่วย ทำให้ครูเกิดความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด ตลอด ใจผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความจริงจังในการนำผลการ ประเมินไปใช้เพียงใด การนำเสนอสาระในส่วนนี้ ผู้เขียน ขอนำเสนอตัวอย่างการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการ พัฒนาความสามารถในด้านการเรียนรู้ตามความสามารถ และศักยภาพ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักเรียนชั้นป.3 ด้านการเล่าเรื่องตามภาพ วิชาภาษาไทย

ชื่อเรื่อง <u>นกพิราบขาว</u>	ชื่อเรื่อง
๑. นกพิราบขาวที่เห็นในภาพกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่เกาะอยู่บนกิ่งไม้	๑
๒. นกพิราบขาวกำลังบินมาหาเพื่อนและกำลังจะเกาะกิ่งไม้	๒
๓. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๓
๔. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๔
๕. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๕
๖. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๖
๗. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๗
๘. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๘
๙. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๙
๑๐. นกพิราบขาวกำลังจะบินไปหาเพื่อนที่กำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้	๑๐

การให้คะแนนรายองค์ประกอบ (คะแนนเต็มแต่ละองค์ประกอบ 5 คะแนน)

1. ชื่อเรื่อง (5 คะแนน)

การกำหนดชื่อเรื่องของผลงานชิ้นนี้ นักเรียนสามารถกำหนดชื่อเรื่องได้สอดคล้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม และสื่อความหมายได้สอดคล้องกับประเด็นสำคัญที่ปรากฏในภาพเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนมีจุดบกพร่องในส่วนของการสะกดคำและการใช้เป็นภาษาถิ่น การประเมินในประเด็นนี้ เน้นความสอดคล้อง การสื่อความหมาย และการสะกดคำ ดังนั้นนักเรียน ได้ 2 คะแนน

2. สาระและโครงสร้างการเขียน (5 คะแนน)

การเขียนเรื่องตามจินตนาการหรือเขียนเล่าเรื่องจากภาพ หรืองานเขียนประเภทอื่น ๆ จะต้องเขียนตามโครงสร้างของงานเขียนโดยทั่วไปคือ บทนำ เนื้อหา และสรุป และสาระที่นำเสนอต้องมีความสอดคล้องกับประเด็นของเรื่องและมีความเชื่อมโยงกันตลอดทั้งเรื่อง งานเขียนชิ้นนี้ นักเรียนนำเสนอสาระบางส่วนสอดคล้องกับประเด็นของภาพ คือ เสนอเรื่องราวของต้นไม้ สัตว์ คน และความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้ จึงได้ 2 คะแนน สำหรับโครงสร้างของเรื่องและการนำเสนอตามโครงสร้าง ผลงานไม่ปรากฏประเด็นนี้ชัดเจน แต่สาระที่นำเสนอพอจะอนุมานได้ว่ามีการนำเสนอเรื่องราวตามลำดับในสองส่วนคือ การเกริ่นนำ (ประโยคแรก) และนำเสนอเนื้อหาที่สนับสนุนบทนำได้ระดับหนึ่ง แต่ความสามารถในการสะกดคำมีน้อยและใช้ภาษาถิ่นมาก จึงทำให้สาระที่นำเสนอขาดความชัดเจน นักเรียนจะได้คะแนนจากการนำสิ่งที่ปรากฏในภาพมาเขียนเล่าเรื่อง ดังนั้น องค์ประกอบนี้จึงได้ 2 คะแนน

3. การใช้ภาษา (5 คะแนน)

ผลงานการเขียนนี้ มีความบกพร่องด้านการใช้ภาษามากที่สุด โดยเฉพาะการสะกดคำ การเขียนประโยค และความต่อเนื่องของเรื่อง ประเด็นเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเขียนและส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก การประเมินในองค์ประกอบนี้จึงประเมินให้ 0 คะแนน

4. การนำเสนอเนื้อหา (5 คะแนน)

นักเรียนนำเสนอเรื่องราวของภาพในช่วงแรกพอจะอนุมานได้ว่าการเรียงลำดับจากภาพใหญ่ของบ้านธรรมดาิก่อน จากนั้นจึงนำเสนอตัวอย่างขององค์ประกอบที่ปรากฏในภาพที่เป็นคน สัตว์ ต้นไม้และสิ่งของ ซึ่งองค์ประกอบแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันเชิงหน้าที่ จากนั้นจึงชี้ถึงผลที่เกิดขึ้นคือ ความชุ่มชื้น (ซุ่มซึ่ม) และบ้านเย็นสบาย (สบาส) ส่วนตอนท้ายของเรื่องนำเสนอบทบาทของคนภายในบ้านซึ่งทำให้เรื่องมีความสับสน วกวน ดูเหมือนเป็นการสร้างปมใหม่ของเรื่อง ดังนั้น ผลงานเขียนนี้จะได้คะแนนในส่วนของความสอดคล้องกับภาพ และ ปริมาณบรรทัดที่เขียนได้ ส่วนประเด็นอื่นถ้านักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้องก็จะทำให้ครูให้คะแนนได้ง่ายขึ้น ดังนั้น ในองค์ประกอบนี้จึงได้ 2 คะแนน

สรุป นักเรียนคนนี้ได้คะแนน 6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

นักเรียนเจ้าของผลงานสะกดคำไม่ได้ ไม่สามารถแยกภาษาถิ่นออกจากภาษาไทยมาตรฐาน แต่สาระที่นักเรียนต้องการนำเสนอสามารถสื่อความได้ในระดับที่ผู้อ่านสามารถอนุมานได้ว่านักเรียนต้องการสื่อความเรื่องอะไร ข้อเสนอแนะที่ทางเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนจะต้องร่วมกันพัฒนานักเรียนที่มีผลงานในลักษณะนี้ มีดังนี้

1. จัดทำบัญชีคำที่นักเรียนสะกดไม่ถูกต้อง คำที่นักเรียนเขียนผิดโดยใช้ภาษาถิ่นและประโยคที่นักเรียนเขียนผิดของโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการปรับปรุงแก้ไข
2. เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน จัดกิจกรรมการสอนการแจกลูกหรือกิจกรรมการฝึกสะกดคำอย่างอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ที่สำคัญต้องจัดกิจกรรมทุกวัน อาจมีการใช้สื่อการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจและเห็นภาพชัดเจน
3. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันหรือบันทึกการอ่านทุกวัน และมีการให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ตลอดจนถึงให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือช่วยเหลือนักเรียนอีกทางหนึ่ง

การพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถในการเขียน
ในลักษณะนี้ ควรให้ความสนใจกับการแต่งประโยคและ
การเขียนเรื่องราว เพราะนักเรียนมีพื้นฐานของการสะกด
คำถูกต้อง การฝึกความสามารถในด้านการเขียนควรเริ่ม
ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ตนเองจะเขียนก่อน ในระหว่างการ
เล่าครูบันทึกประเด็นสำคัญของสิ่งที่เล่า หลังจากนั้นครู
ใช้การถามนำเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวได้
ด้วยตนเอง การฝึกควรทำบ่อย ๆ และให้กำลังใจผู้เรียน
อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้โรงเรียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษาต้องร่วมมือกันในการนำผลการดำเนินงานในส่วน
ที่กล่าวมาข้างต้น และนำผลการประเมินในระดับเขต

พื้นที่ และระดับชาติไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาของตนเอง กำหนดแผนการดำเนินงานตาม
ลำดับความสำคัญ กำกับติดตามอย่างต่อเนื่องและจริงจัง
สนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ตลอดจนกำหนดวงจร
การพัฒนาให้ครอบคลุมระยะเวลาของหลักสูตรการศึกษา
ที่นักเรียนเรียน และมีการประเมินเพื่อตรวจสอบผลการ
ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุง
กระบวนการดำเนินงาน และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
ในระยะต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่
ต้องการ

ตัวอย่างที่ 2 การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนจากผลการประเมินระดับชาติวิชาภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน การเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ค่าสถิติ							
		คะแนนเฉลี่ย				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
		ระดับ โรงเรียน	ระดับ จังหวัด	ระดับ สังกัด	ระดับ ประเทศ	ระดับ โรงเรียน	ระดับ จังหวัด	ระดับ สังกัด	ระดับ ประเทศ
มาตรฐาน ศ1.1	100.00	29.25	14.21	11.84	12.32	45.49	34.92	32.30	23.86
มาตรฐาน ศ1.2	100.00	28.31	12.84	10.66	10.97	36.76	23.46	23.93	24.40
มาตรฐาน ศ1.3	100.00	51.63	33.61	30.00	30.47	40.89	35.89	34.25	34.58
มาตรฐาน ศ2.1	100.00	32.88	24.11	23.00	23.43	36.32	31.51	30.73	31.06
มาตรฐาน ศ2.2	100.00	50.75	28.53	22.92	23.42	41.22	35.82	32.89	33.34
มาตรฐาน ศ3.1	100.00	17.44	9.44	8.69	9.00	32.00	22.49	21.23	21.73
มาตรฐาน ศ4.1	100.00	31.00	16.61	13.90	14.37	34.48	27.62	25.42	25.98
มาตรฐาน ศ4.2	100.00	16.79	13.59	13.55	13.79	27.13	22.34	21.86	22.19

ภาพที่ 1 ตัวอย่างการรายงานผลการทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนแห่งหนึ่ง

จากตัวอย่างรายงานการประเมินระดับชาติ
ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง จะพบว่ามาตรฐานการเรียนรู้วิชา
ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของโรงเรียนแห่งนี้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มาตรฐาน
4.2 การใช้ภาษาเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ต่อ การประกอบ
อาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกและมาตรฐาน
3.1 เชื่อมโยงภาษาต่างประเทศกับวิชาอื่น เป็นพื้นฐาน
ในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ โรงเรียน
จะต้องเร่งพัฒนาครูและนักเรียนในทั้งสองด้านนี้อย่าง
เร่งด่วน ส่วนมาตรฐานการเรียนรู้อื่นที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง
ร้อยละ 50 จะต้องพัฒนาเป็นลำดับถัดไป เมื่อพิจารณาค่า

การกระจายของข้อมูล พบว่านักเรียนโรงเรียนนี้มีความ
แตกต่างกันมาก นักเรียนที่เก่งก็จะได้คะแนนสูง ส่วน
นักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะได้คะแนนต่ำ นั่นแสดงให้เห็น
ว่าโรงเรียนยังไม่สามารถลดช่องว่างระหว่างนักเรียนเก่ง
และอ่อนได้ ทางโรงเรียนจะต้องให้ความสนใจและใส่ใจใน
การพัฒนาให้นักเรียนได้รับโอกาสการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้
อย่างทั่วถึง มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ
ให้ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม และทำอย่างต่อเนื่องจน
กลายเป็นงานประจำ ไม่ใช่ทำกันเป็นช่วง ๆ หรือห่อยกัน
เป็นพัก ๆ ตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด

การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาที่นำเสนอมาข้างต้น ให้ความสำคัญทั้งการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน สาระนั้นนำเสนอครอบคลุมทั้งในส่วนของแนวคิดในการนำผลการประเมินไปใช้ และการนำผลการประเมินไปใช้ในเชิงปฏิบัติทั้งในส่วนของครูและผลงานของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งในส่วนของทำให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนและการสะท้อนผลมายังครูผู้สอนให้เกิดการปรับปรุงตนเอง ทั้งในส่วนของ การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ต่อไป

บทสรุปและข้อเสนอแนะในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย แนวคิดการประเมินที่หลากหลาย เช่น การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) ประเมินการเรียนรู้ (assessment of learning) การประเมินเป็นการเรียนรู้ (assessment as learning) การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) การประเมินระหว่างเรียน (formative assessment) การประเมินระหว่างทาง (interim assessment) และการประเมินสรุปผล (summative assessment) ผลการประเมินที่ได้จากการใช้แนวคิดการประเมินที่หลากหลาย จะทำให้ได้สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังต่อไปนี้

1. สถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับครูเกี่ยวกับการประเมินที่ช่วยพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และสนับสนุนให้ครูใช้การประเมินรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบท โดยเฉพาะการประเมินระหว่างเรียนที่มีหลักฐานทางวิชาการยืนยัน

ว่าสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดี

2. สถานศึกษาควรกำหนดให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการประเมินเป็นฐาน (evidence-based improvement) ใช้ผลการประเมินในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล มุ่งซ่อมเด็กอ่อนและเสริมเด็กเก่ง เกิดการพัฒนาการเรียนรู้เต็มศักยภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

3. ครูควรใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ในการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนของตนเอง ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหมายต่อผู้เรียน และมีการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบจุดบกพร่องหรือสิ่งที่ยังขาดในตัวของผู้เรียน ตลอดจนนำผลที่ได้ไปวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายต่อไป

4. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ควรพัฒนาต่อยอดจากผลงานที่นักเรียนสร้างขึ้นหรือพัฒนาโดยใช้ผลการประเมินที่ดำเนินการในระดับต่าง ๆ จะช่วยทำให้ครูมีทิศทางที่แน่นอนในการพัฒนาคุณภาพผลงานและผลการเรียนของนักเรียน และในการประเมินในแต่ละครั้งถ้าครูชี้แจงหรือแสดงเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินคุณภาพผลงานหรือผลการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนด้วยตัวของเขาเอง

5. หน่วยงานระดับนโยบาย เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญต่อการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ (เช่น assessment for learning, formative assessment, authentic assessment) มากกว่าการประเมินที่เป็นมาตรฐาน (standardized large-scale assessment) เนื่องจากมีความประหยัด

และสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงจุดและทันเวลา และควรมีการพัฒนามาตรฐานการประเมินของสถานศึกษาให้ทัดเทียมกัน

เอกสารอ้างอิง

- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ*. สืบค้นจาก <http://tdri.or.th/wp-content/uploads/2014/03/Final-Paper.pdf>.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Assessment Reform Group. (2002). *Assessment for learning: 10 principles*. Cambridge: University of Cambridge School of Education.
- Assessment Reform Group. (2006). *The role of teachers in the assessment of learning*. London: Institute of Education, University of London.
- Baker, G.R., Jankowski, N.A., Provezis, S & Kinzie, J. (2012). *Using assessment results: Promising practices of institutions that do it well*. Retrieved from http://www.learningoutcomesassessment.org/documents/CrossCase_FINAL.pdf
- Bangert-Drowns, R.L., Kulick, J.A., & Morgan, M.T. (1991). The instructional effect of feedback in test-like events. *Review of Educational Research*, 61, 213-238.
- Barber, J. (2015). *Distinguishing evaluation and assessment*. Retrived from <https://prezi.com/jrnvwqxqdv0ed/distinguishing-evaluation-and-assessment/>
- Barton, P. E. (2002). *Staying on course in education reform*. Princeton, NJ: Statistics & Research Division, Policy Information Center, Educational Testing Service.
- Black, P. and Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. *Educational assessment: principles, policy and practice*. 5, 7-74.
- Black, P. and Wiliam, D. (1998a). Assessment and classroom learning. *Assessment in Education*, 5, 7-74.
- Black, P. and Wiliam, D. (1998b). Inside the black box: Raising standards through classroom assessment. *Phi Delta Kappan*, 80: 139-148. Retrieved from <http://www.pdkintl.org/kappan/kbla9810.htm>.
- Elawar, M.C., & Corno, L. (1985). A factorial experiment in teachers' written feedback on student homework: Changing teacher behaviour a little rather than a lot. *Journal of Educational Psychology*, 77, 162-173.
- Gusky, T.R. (2003). How classroom assessments improve learning. *Using data to improve student achievement*, 60, 6-11. Retrieved from <http://www.ascd.org/publications/educational-leadership/feb03/vol60/num05/How-Classroom-Assessments-Improve-Learning.aspx>.

- Hattie J., & Temperly, N. (2007) The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77, 81-112.
- Herrington, J, Oliver, R. , & Herrington, A. (2007). Authentic learning on the web: Guidelines for course design, in *Flexible learning in an information society*, Khan, B (ed), Information Science Publishing, Hershey PA, 26-35.
- Herrington, J., Reeves, T., & Oliver, R. (2014). Authentic learning environments. In: *Handbook of Research on Educational Communications and Technology* (4th ed), Springer, 401-412.
- Intel® Teach Program (2011). *Assessing Projects*. Retrieved from <http://www.intel.pl/content/dam/www/program/education/us/en/documents/ossessing-projects/overview-and-benefits/assessment-throughout-learning-cycle.pdf>.
- Kifer, E. (2001). *Large-scale assessment: Dimensions, dilemmas, and policies*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Nicaise, M, Gibney, T., & Crane, M. (2000). Toward an understanding of authentic learning: Student perceptions of an authentic classroom. *Journal of Science Education and Technology*, 9, 79-94.
- Perie, M., Marion, S., & Gong, B. (2007). *A framework for considering interim assessments*. National Center for the Improvement of Educational Assessment, Dover, NH. Retrieved from http://www.nciea.org/publications/ConsideringInterimAssess_MAP07.pdf.
- Perie, M., Marion, S., Gong, B., & Wurtzel, J. (2007). *The role of interim assessments in a comprehensive assessment system: A policy brief*. Washington, DC: The Aspen Institute. Retrieved from <http://nciea.org/publications/PolicyBriefFINAL.pdf>.
- Perie, M., Marion, S.F., & Gong, B. (2007). *Moving towards a comprehensive assessment system: A framework for considering interim assessments*. Dover, NH: The National Center for the Improvement of Educational Assessment, Inc. Retrieved from <http://www.nciea.org>.
- Popham, W. (2014). *Classroom assessment: What teachers need to know*. (7th ed.). Boston: Pearson.
- Popham, W. J. (2006). *Assessment for educational leaders*. USA: Pearson Education.
- Ramaprasad, A. (1983). On the definition of feedback. *Behavioral Science*, 28, 4-13.
- Reeves, T., & Herrington, J. (2010), Authentic tasks: The key to harnessing the drive to learn in members of “generation me”, In: *Looking toward the future of technology enhanced education: Ubiquitous learning and the digital native*, IGI Global, 205 - 220.
- Sadler, D.R. (1989). *Formative assessment and the design of instructional systems*. *Instructional Science*, 18: 119-144.

- Sasaki, S. (2015, March). *Assessment vs evolution*. Retrieved from <http://theaccidentaleducator.weebly.com/blog/archives/03-2015>.
- Saskatchewan Instructional Development & Research Unit (SIDRU). (2001). *School plus: A vision of children and youth*. Saskatchewan Ministry of Education.
- Saskatchewan Instructional Development & Research Unit (SIDRU). (2010). *Provincial panel on student achievement: Final report*. Saskatchewan Ministry of Education.
- Scriven, M. (1967). The methodology of evaluation. In R. W. Tyler, R. M. Gagné, & M. Scriven (Eds.), *Perspectives of curriculum evaluation*, 39-83. Chicago, IL: Rand McNally.
- Secolsky, C., & Denison, D. (2011). *Handbook on measurement, assessment, and evaluation in higher education*. New York, NY: Routledge.
- Simonson, M., Smaldino, S., Albright, M., & Zvacek, S. (2000). Assessment for distance education. *Teaching and learning at a distance: Foundations of distance education*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Stiggins, R. J. (2005). *Student-involved assessment FOR learning*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Stiggins, R., Arter, J., Chappuis, J., & Chappuis, S. (2004). *Classroom assessment for student learning: Doing it right—using it well*. Portland, OR: Assessment Training Institute.
- The Qualifications and Curriculum Authority. (2009). *Assessment for learning*. UK. Retrieved from http://www.qca.org.uk/qca_4334.aspx.
- Wiggins, G. (1990). *The case for authentic assessment*. ED328611.
- William, D. (2006). Formative assessment: Getting the focus right. *Educational Assessment*, 11, 283-289.